

добрѣ (*При Романъ имъ было хорошо*). Р. 11. Все ще бѣде на пѣська градено, доклѣ ся не захване тая работа отъ образованіе-то на женскій полъ *ib. p. 242*. Ако доклѣ ссуче дѣте-то тихо, а послѣ не заслива и реве, причина-та е, че ще да го смѣди или сръби нѣгдѣ по кожѣ-тѣ... Л. Д. 1870 р. 94. Доклѣ ся не припознае, че всяка работа е честна, дотогава... Л. Д. 1873 р. 199. 2) между тѣмъ какъ: Доклѣ въ срѣдни-ты вѣкове война-та бѣше правило, днесъ е смалъ не едно исключеніе. Л. Д. 1874 р. 110.

До кога союзъ. 1) пока. Ке ти да'амъ до два бѣла града, Да сѣ гледашъ до кога си жива. М. 197. 2) доколѣ. Боже! до кога ли? Л. Д. 1876 р. 156.

Докогато, союзъ пока. Словѣне-ти живѣли тукъ, до когато Българіе дохождатъ откъмъ Р. Волгѣ. Л. Д. 1869 р. 64. До кога-то дрискавица-та е умѣрена, — до тогава майки-ты не трѣбува да ся боать. Л. Д. 1871 р. 129. Умственното възпитаніе трѣбува да ся зарѣже до когато дѣца-та наикнѣтъ. Л. Д. 1872 р. 150. Дори и азъ да самъ тука, само до тогава мога ви пази до дѣто ви ходите съ мене отъ страна-та ми, а до кога-то ви си позволявате да обикаляте самн тази страна и да ходите ва ловъ, не е чудно единъ день изъ шумака да получите единъ куршумъ. Л. Д. 1875 р. 145. Докогато вый ще имате воля да правите добро, Протезилай ще бѣде готовъ да го прави заедно съ васъ (*Tant que vous voudrez absolument faire le bien*). Т. 227.

Докѡлѣ *м. св.* — курбанъ, кончу священное закланіе. Още курбанъ не дуклаха, И си оганъ на небе светна, Громъ си на земя падна, Та погурия люта ламия. Вв. 24.

Докѡпвамъ *м. дл.* схватываю. Той го докопва за косми-тѣ, онзи го цапа по муцуна-та. Л. Д. 1876 р. 181. **Докѡпамъ** *са м. св.* до-роюсь, доберусь. Холландци-тѣ бѣха похарчили повече отъ 20000000 талери за да са докопѣтъ до земя-та дѣто расте пиперь и др. Л. Д. 1875 р. 9. Четвърти (става училищенъ настоятель) само да ся докопа до училищна-тѣ касса за да ся награби. Л. Д. 1871 р. 156. Тѣи само да гледатъ еднажъ до трѣбника да ся докопѣтъ. Л. Д. 1869 р. 223.

До край нар. советѣмъ. А кога-то тѣло-то до край запре да ся храни, то и умира. Л. Д. 1869 р. 90. Ако бы (въздухъ-тѣ) былъ докрай миренъ и тихъ, то не щѣше има вѣтъръ. Л. Д. 1871 р. 92. Работа-та е до край инакъ съ другий добытъкъ. Л. Д. 1873 р. 272. Горещина-та на слънцето изсуши до край риза-та му. Р. А. 50.

Докрепѣ *м. св.* сохраняю, соблюду: Защо Шайна си докренѣ вѣра. М. р. 230.